

בא ראה, קרפן העני חשוב לפני הקדוש ברוך הוא, שהרי הוא הקריב שני קרבנות לפניו, אחד חלבו ודמו, ואחד אותו שהקריב. שהרי אין לו לאכל, והוא הביא קרפן. קרפן העני קל מהכל - שני תורים או שני בני יונה, ואם לא - מעט קמח, ומתכפר בו, ובאותה שעה מכריזים ואומרים: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. כל כך למה? כי קרפן העני עדיף מהכל, שהרי הוא גרם לי להיות בגורלו של הקדוש ברוך הוא, והוא גורם לי להיות בחלק של התורה. משום כך חלקתי כל נכסי (חלקתי נכסי, חצי) לעניים, שהרי הם גרמו לי כל זה.

כמו שהעני הרתיח חלבו ודמו, כך אותו הקמח מרתיחים בשמן משחה. וכך למדנו, שאפלו כל אדם מקריב את המנחה הזו על המזבח ומנחת מרחשת, משום שפמו שהחטא הרתיח את חלבו ודמו באש היצר הרע וכל איבריו רתחו באש - כך הקרפן הזה כמו כן ממש, ועקר הקרפן כמו החטא, ולהקריב לפני הקדוש ברוך הוא רצון לבו ורוחו ונפשו, שזה חביב מהכל לפניו.

אשרי חלקם של הצדיקים שמקריבים בכל יום יום את הקרפן הזה לפני הקדוש ברוך הוא. ומה הוא? עצמם ונפשם שמקריבים לפניו. ואני רוצה להקריב את הקרפן הזה (ממש), וזה רוצה הקדוש ברוך הוא מאדם בעולם הזה. ועם כל זה, קרפן של הכל (ממש) עדיף, כדי שיתברכו כל העולמות.

עוד פתח ואמר, (תהלים קלה) ברוך ה' מציון שכן ירושלם הללויה. וכי מציון הוא ברוך? והרי

הוא חזי, קרבנא דמספנא חשיב קמי קדשא בריך הוא, דהא הוא קריב תרי קרבנין לקמיה. חד חלפיה ודמיה. וחד ההוא דקריב. דהא לית ליה למיכל, והוא אייתי קרבנא. קרבנא דעני קליל מפלא תרין תורין, או תרין בני יונה, ואי לאו, זעיר קמחא, ומתכפר ביה וההוא שעטא מכריזין ואמרי, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. כל כך למה. בגין דקרפנא דעני עדיף מפלא. דהא הוא גרים לי למהוי בעדביה דקודשא בריך הוא, הוא גרים לי למהוי בחולקא דאורייתא. בגין כך פליגנא כל נכסי (ס"א פליגנא נכסי, פליגא) למספני, דהא אינון גרמו לי כולי האי.

במה דמספנא ארתח חלפיה ודמיה, כך ההוא קמחא מרתחין ליה במשח רבות. והכי אוליפנא, דאפילו כל פר נש מקרב האי מנחה על המזבח ומנחת מרחשת. בגין, דכמה דחטאה ארתח חלפיה ודמיה באשא דיצר הרע, וכל שייפוי רתחי באשא, כך קרבנא דא, כהאי גוונא ממש. ועקרא דקרפנא כגוונא דחטאה, ולקרבא קמי קדשא בריך הוא, רעוּתא דלפיה, ורוחיה ונפשיה, דהאי חביבא מן פלא קמיה.

ובאה חולקיהון דצדיקייא, דאינון מקרבין בכל יומא ויומא האי קרבנא לקמי קדשא בריך הוא. ומאי איהו, גרמייהו ונפשיהו דמקרבין קמיה. ואנא בעינא לקרבא האי קרבנא (ממש), ודא בעי קדשא בריך הוא מפר נש כהאי עלמא. ועם כל דא קרבנא דכלא (ס"א ממש) עדיף, בגין דיתברכון עלמין כלהו.

הו פתח ואמר, (תהלים קלה) ברוך יי' מציון שוכן ירושלם הללויה. וכי מציון הוא ברוך, והא מנהרא עמיקא עלאה